

JESÚS ALÇÀ ELS ULLS QUAN ALÇAREN LA LLOSA DEL SEPULCRE

De l'amplíssima lliçó que Joan imparteix a la seva comunitat (Jn 11,1–12,11) en llegirem tan sols el tram ascendent (11,1-44). Em fixaré en algunes variants del Còdex Beza. «Jesús, doncs, en veure Maria que plorava i els jueus que ploraven, *els qui l'havien acompanyat, es torbà en el seu esperit com qui està indignat* i preguntà: “On l'heu col·locat?”» Més endavant Joan recalca aquest estat d'ànim: «Jesús, doncs, havent-se indignat novament en el seu interior, arriba al sepulcre. Era un cova i una llosa estava posada damunt d'ell. Diu Jesús: “Alceu la llosa!” Marta, la germana del mort, li diu: “Senyor, ja fa pudor, porta quatre dies.” Jesús li respon: “No t'he dit que si creguessis, veuries la glòria de Déu?” *Quan, doncs, alçaren la llosa, també Jesús alçà els seus ulls* enlaire i digué: “Pare, et dono gràcies perquè m'has escoltat...”» El torbament i la indignació de Jesús es deu a la incredulitat dels membres de la seva comunitat. La llosa que havien rodolat a l'entrada del sepulcre palesava la seva manca de fe en la resurrecció. Per això Jesús ha insistit que retiressin la llosa amb què ells mateixos l'havien segellat. El Còdex Beza posa en estreta relació l'acció de la comunitat d'alçar la llosa amb el gest de Jesús d'alçar els ulls al cel. Un cop ja han retirat la llosa, Jesús pot donar gràcies a Déu perquè l'ha escoltat. Ja han superat la definitivitat de la mort. Fins i tot Llàtzer li'n farà cas, quan «cridà amb veu poderosa: “Llàtzer, apa, surt a fora!” *I a l'instant, sortí el difunt, lligats els peus i les mans amb benes i la seva cara embolcallada amb un sudari.*» Llàtzer sortí com una mòmia embalsamada, com acostumaven les famílies jueves riques enterrar els seus morts. «Jesús els diu: “Deslligueu-lo i deixeu que se'n vagi.”» La comunitat l'ha d'alliberar definitivament dels lligams de la mort. Llàtzer ha cregut en la dita de Jesús: «Jo sóc la resurrecció i la vida: el qui creu en mi, encara que mori, viurà; tot aquell qui viu i creu en mi, no morirà mai.»

Josep Rius-Camps,
teòleg i biblista